

ninger fra Regeringen. Ja, vi fik hans Gen- nemgang af vore Forslag, vi fik at vide, at den højtærede Handelsminister ikke vilde stille sig uvilligt, hvis der kom Ønsker om Støtte til Modernisering af Bedrifterne; saa kunde man jo godt tale om det. Men ikke Tale om, at man fra Samfundets Side skulde opmuntre dertil. Endskønt det er en Livsbetingelse for Samfundet at faa Gang i dette Arbejde, har vi nu en Minister for Erhvervene, som sidder roligt og venter paa, at der skal komme Ønsker, men som ikke mener, at det er en moderne Ministers Op- gave selv at tage noget som helst Initiativ. Han taler om, at vi sad og holdt Sommer- ferie og ventede og saa paa Arbejdsløsheden, og selv sidder den højtærede Minister og mener, at det hele nok passer sig selv, og at Folk bare har at komme med deres Ønsker, før han allernaadigst beskæftiger sig med noget saa underordnet som Erhvervslivets Tilstand her i Landet.

Der var ikke Brug for mere Eksport- kredit, fik vi at vide. Ja, hvis der ikke er Brug for mere, saa er der ikke Brug for mere, men naar man i de Erhverv, der beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, ser, at der er Villie til at tyde Hjælp, saa var det jo muligt, at man spændte Kræfterne endnu haardere for at oparbejde det, der trænger til at blive oparbejdet.

Med ligefrem Forfærdelse skildrede den højtærede Minister § 6 i vort Forslag, der omhandler Muligheden af at yde Tilskud; det var helt forfærdeligt, at man her vilde overlade Ministeren og et Udvalg af Rigsdagens Medlemmer at skønne over, under hvilke Former og i hvilket Omfang man burde hjælpe kriseramte Erhverv med Tilskud, for at de igennem en Tid kunde overvinde Vanskelighederne. Ja, jeg var ikke klogere, end at man maatte gaa ud fra, at Ministre og Rigsdagsmænd var ansvars- bevidste Folk, som man kunde overlade paa Rigsdagens og paa Statens Vegne at for- valte Opgaver af den Art. Jeg tager maaske fejl for Ministerens Vedkommende, efter hvad jeg nu forstaaer, men for Rigsdagens Vedkommende vil jeg fremdele tro paa, at den bestaar af ansvarsbevidste Folk, som man godt kan overlade et Hverv af den Art.

Den højtærede Minister var ogsaa i høj Grad unaadig overfor § 8, der omhandler de saakaldte Indførselsafgifter. Hvorfor ikke kalde dem Toldafgifter, sagde den højtærede Minister. Ja, hvorfor ikke? For mig gerne. Hvis den højtærede Minister vil stille et Ændringsforslag i den Henseende, skal jeg modtage det. Men hvis jeg maa gøre et Kontraspørgsmaal: Hvorfor kaldte Venstre

i 1923 Toldforslagene for Tobak og Skotøj for et Kriseværn? Formodentlig, fordi det var et Kriseværn, og ogsaa det, der her er Tale om, er Kriseværn, ekstraordinære For- anstaltninger, der ikke bør forveksles med almindelig Toldpolitik. Den højtærede Mini- ster var meget vidende, thi han erklærede, at i 9 af 10 Tilfælde vilde det jo blive 24 pCt. Satsen, altsaa Maksimum, der maatte bringes i Anvendelse. Jeg ved ikke, hvorfra den højtærede Minister ved dette. Han har ikke foretaget den mindste Undersøgelse i den Henseende, han aner intet om de 9 af de 10 Industrier, der kunde være Tale om, han aner intet om disses Forhold, saaledes at han kan udtale sig med den Bestemthed. Men desuagtet gør han det. Det var en Valgtale over til Jerne Sogn eller et andet Sted og ikke en Ministertale til Rigsdagen.

Men den højtærede Minister var ikke blot afvisende og uvenlig overfor de Kon- servative og meget uvenlig overfor Arbej- derne, overfor Socialdemokratiet, han var ogsaa forbavset og bekymret og moralsk indigneret og forskelligt andet. Ja, han var saa forbavset, at han sagde: Jeg forstaaer ikke, at Socialdemokratiet tør gøre dette Skridt, at slaa en saadan Kolbøtte. Det kun- de den højtærede Minister ikke forstaa. Ja, jeg maa jo tilstaa, at jeg staaer paa de samme Ben, som jeg har plejet at staa paa, og jeg har ikke nogen Fornemmelse af at have slaa- et Kolbøtter, og det sagde den højtærede Minister for øvrigt ogsaa et andet Sted i sin Tale, thi han fremhævede jo netop, at na- turligvis vidste han godt, at jeg havde gaaet med saadanne skumle Planer længe, jeg havde været ude paa nogle Købestævner og holdt nogle Taler og forskelligt andet. Ja, den højtærede Minister kommer jo ogsaa paa Købestævner, men ganske vist hører vi ikke nu saadanne gode Taler som den Gang, men Kolbøtterne — de maa vist høre hjemme i den højtærede Ministers Fan- tasi.

Der er mange, sagde Ministeren, som er dybt bekymrede, og man kunde ordentlig fornemme, hvordan Medfølelsen med det ærede Medlem Hr. Sundbo strømmede ud af ham: min gamle Modkandidat, sagde han, han staaer dernede, det ærede Medlem Hr. Sundbo, og hvordan mon han maa have det, efter at Socialdemokratiet har slaaet denne Kolbøtte? Jo, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Sundbo har det rigtig godt; sidst jeg talte med ham, havde han det i hvert Fald udmærket, og han morede sig kosteligt over Ministerens moralske Opstød. Der er saa vist ingen Grund for den højtærede Minister til at tage sig saa varmt af Socialdemokra-